

אני מוכרחה לומר, שעם ראשית ההתחלה של מלחמת היהודים ביהודים -
שמחתי קצת, כי זה היה סימן, שהמלחמה נגרמה, וחזרנו להיות נורמליים... אבל מה
שקרה - זה מכאיב מאד ומצער מאד - אלא מה אפשר לעשות?
איני יודעת בדיוק - מה היתה הכוונה בשאלה - מה אני אעשה
בענין מלחמות היהודים.

טוביה סער: המלחמה שמתחילה אצלך במשלה או אפילו במפלגה.

רה"מ ג. מאיר: טוב. הגבתי מיד על מה שעשה שר המשפטים ואני מקווה שזה נגמר.

אבל אני רוצה לומר משהו בענין רציני יותר. אמרתי זאת בכנסת

כבר פעמיים: המלחמה הזאת היתה אכזרית מאד, קשה מאד ואולי יש שוני נוסף בינה
ואחרות (ואגב, אף מלחמה אינה דומה לקודמתה); נדמה לי שלא היתה לנו מלחמה, שבעת
הקרבות נשאלו כל-כך הרבה שאלות נוקבות, ושהיא היתה מלווה עם צער נוסף על הבלתי-
ידוע.

אין לי ספק ונדמה לי שאיני טועה בזה, שלאף אחד מחברי הממשלה

אין ספק, שכאשר נוכל לומר שהמלחמה נגמרה (ואיני אומרת שכאשר נחתום על הסכם
-שלום, כי איני דוחה זאת עד אז) - תצטרך הממשלה ואין ספק שהיא תעשה זאת -
לשכח וללמוד את העניינים. היא תברר, תלמד לקחים ויחד עם המטה של צה"ל וכל אחד
בנפרד וכולם ביחד - נלמד את הלקחים - ממה שקרה ולא קרה. אבל זה ייעשה לענין
- ואיך היה אומר ארן המנוח: זה ייעשה לגופו של הענין וזה לא יהיה ענין לגוף... .

ד. פדהצור:

"ולא לגופם של אנשים".

רה"מ ג. מאיר:

זו כבר מלה של אבא חושי. קשה לי להוכיח כבר אם היה זה

ארץ או אבא חושי, שאמר את הביטוי הזה... הכוונה היא

שהדיון הנוקב צריך להיות לא בשאלה את ראשו של מי צריך להוריד, אלא מה הענין, ואם הוא טעון תיקון ואז צריך לתקנו. כי הדבר הפשוט ביותר והלא-רציני ביותר הוא, לבדוק ולהסתכל קודם-כל, ואם כן - לקבוע ראשו שלי מי צריך לעוף.

הענין שבו מטפלים ע' אנו הוא יותר מדי רציני וחמור, ויותר

מדי כאוב מכדי לפתוח אותו באמצעות הורדת ראשים של אלה או אחרים ובזה לגמור

את הענין. איש מאתנו עדיין אינו יכול להגיע למסקנה עם עצמו, במידה והיה משהו

לא בסדר, מה היה זה ולמה ומדוע זה קרה כך. אני רוצה להתפלל לכך, שנעשה את הדבר

באמת ובלי כל חשבון-לוואי, שיכול רק לקלקל את הכוונות הטובות. את זאת צריכים

היינו לעשות גם אילו חשבנו שבאמת גמרנו עם כל המלחמות. אבל מי יודע? - אני יודעת

שאחת הסיבות שבגללה אנחנו חרדים כל כך שלא לקלקל ולא לשבור את יחסינו עם

ארה"ב לגמרי, היא משום שאין איש בארץ, שהוא בר-דעת, שיכול לחשוב שבזה גמרנו

ולא נזדקק עוד לבנות מחדש את כוחנו הצבאי.

אם כן, צריך לעשות את הבדיקה הזאת, והיות ואין להעלות בכלל

על הדעת רשלנות והדברים כפי שהם, החשובות הפשוטות - גם אם הן קשות - כל זה

צריך להיבדק ולהעשות.

צריך לשבת וללמוד ומתוך כוונה שהורה ורצון להגיע לכך שעה

שנוכל לדעת מה צריך לתקן, אם יש מה לתקן להבא; אם היו דברים ולמה ומדוע הם

היו כאלה, שלא צריכים היו להיות.

את כל זה נעשה ללא כל ספק, אבל בזמן הדרוש ולא נתחיל בזה

במנזון נכנסת. נעשה זאת יחד, כל אלה שנשאו ונושאים באחריות ואין כן חלוקה

כזאת, שמישהו נושא בהצלחות ואחר - בכשלונות. הכל מתחלק על כולם.